

Ми тебе зовсім марнуєм

Григорій Сковорода

Ми тебе зовсім марнуєм,
О щасливий час життя!
Мов тягар на спині чуєм,
А згадай про вороття.
Наче прожитий час та й поверне назад.
Наче річки до своїх та й повернуть струмків,
Наче зможем життю хоч би рік ще додати,
Наче вік наш з безмежної кількості днів.
Нащо, нащо ж так бажати
Жити літ до вісімсот?
Мастаки ми засівати
Бур'янами свій город.
Краще мить чесно жить, аніж день в мислях злих,
Краще в святі день пробути, аніж в будні рік,
Краще чистий рік один, аніж десять брудних,
Краще десять літ корисних, ніж безплідний вік.
Кинь, добродію, неробство,
Дорожити варто днем,
За порожнім ворохобством
Час безслідно промайне.
Не наше то вже, що пройшло мимо нас,
Не наше, що принесе і прийдешня пора,
Суцільний день лише наш, а не ранку час,
Не знаєм, що принесе вечорова зоря.
Як не вмієш так ти жити,
То навчись, добро одно,
Та не можуть умістити
В голову все те майно.
Знаю, що життя сповнене брехунів,
Знаю, що вельми дурний в світі чоловік,
Знаю, чим більш прожив — тим більше здурнів,
Знаю, що блазень той, хто заклада собі вік.